

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 3225-08 לוי נ' משרד התחבורה

בפני כב' השופט דר' מיכל אגמון-גונן

משה לוי
ע"י ב"כ עו"ד שי גלעד

עותרים

נגד

מדינת ישראל - משרד התחבורה
ע"י ב"כ עו"ד אלון לוי-ליטן
פרקליטות מחוז ת"א

משיבים

פסק דין

לפני עתירה כנגד החלטת המשיבה לפסול את רישיון הנהיגה של העותר למשך שלושה חודשים ולחייבו לעבור בהצלחה מבחן עיוני.

1. העובדות שלעניין

העותר נהג מונית, היינו נהג מקצועי. ביום 18.3.08 הודיע משרד התחבורה לעותר כי צבר לחובתו 36 נקודות על פי שיטת הניקוד המפורטת בחלק ז' לתקנות התעבורה, התשכ"א-1961 (להלן: שיטת הניקוד), ולפיכך נפסל רישיון הנהיגה שלו לתקופה של שלושה חודשים וחידושו מותנה בהצלחת העותר במבחן עיוני בנהיגה.

העבירות אותן עבר העותר ובגינן נצברו הנקודות הן כדלקמן: נהיגה באור אדום; נהיגה מעבר לקו הפרדה רצוף (קו לבן); שימוש בטלפון בעת נסיעה; שתי עבירות של אי עצירה בתמרור עצור בכניסה לצומת ועבירה של מהירות מופרזת. היינו, עבירות חמורות המסכנות חיי אדם.

בעקבות ההודעה פנה העותר, ביום 14.4.08 וביקשו לזמנו לטעון טיעוניו במשרד התחבורה וזה זומן ליום 10.6.08, במועד זה התייצב ב"כ העותר במשרד התחבורה בבני ברק, הפקיד את רישיונו של העותר וקיבל עבור העותר רישיון זמני שתוקפו עד ליום 9.10.08. ביום 6.10.08 הגיש העותר בקשה להארכת מועד להישפט על עבירה של חציה באור אדום (הודעת תשלום קנס 0208837-1-21). העותר הודיע למשרד התחבורה על הגשת הבקשה הנ"ל לבית המשפט וביקש לתקן את אמצעי התיקון, לאור טעות, שנפלה לטענתו, באופן חישוב הנקודות. בעקבות פניה זו הוציא משרד התחבורה רישיון זמני לעותר שתוקפו עד ליום 9.12.08. טרם פקיעת הרישיון הזמני דחה בית המשפט לתעבורה את בקשת העותר להארכת מועד (החלטה מיום 10.11.08). על ההחלטה הוגש ערעור. ביום 27.11.08 פנה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 3225-08 לוי נ' משרד התחבורה

העותר למשרד התחבורה וביקש להאריך לו את הרישיון הזמני בשל הגשת הערעור. משרד התחבורה סרב לבקשה כיון שלא ניתן עיכוב ביצוע גזר הדין. העותר הגיש מספר בקשות נוספות בהן טען לטעות בשיטת החישוב, וביום 21.12.08 הגיעה תשובה מהמחלקה המשפטית במשרד התחבורה הדוחה את טענות העותר לעניין אופן חישוב הנקודות. ביום 26.1.09 נדחה ערעורו של העותר בבית המשפט המחוזי, וביום 18.3.09 נדחתה גם בקשה לרשות לערער שהגיש העותר לבית המשפט העליון.

בעתירה שלפניי טוען העותר נגד אופן חישוב הנקודות שנעשה, לטענתו שלא כדין.

2. שיטת החישוב וטענות הצדדים

שני הצדדים הפנו בסיכומים לתקנות התעבורה בהן מפורטת שיטת החישוב. טענת העותר בתמצית היא כי בגין עבירות שהוטלו בגין אמצעי תיקון ואלו בוצעו לא ניתן להטיל אמצעי תיקון נוספים לטענת העותר הוטל על העותר אמצעי תיקון של קורס בנהיגה נכונה בגין ארבע עבירות (כמפורט בסעיף 4(א) לעתירה) בעוד שבהודעה נכתב כי הקורס ניתן כאמצעי תיקון בשל שתי עבירות בלבד. עוד טוען העותר כי משביצע שני קורסי נהיגה שהוטלו עליו בתוך שנה, לא היה מקום לפסול את רשיונו ולכלול בכך עבירות שעבר קודם לביצוע הקורסים הנ"ל.

המשיבה טוענת כי אמצעי התיקון פועלים באופן דואלי יחד עם סנקצית צבירת הנקודות כך שביצוע אמצעי תיקון אין בו כדי לנקות או למחוק נקודות לעותר.

3. פרשנות שיטת הניקוד

שיטת הניקוד והשאלה האם ביצוע אמצעי תיקון מביא למחיקת נקודות נדונה בשורה ארוכה של עתירות וביניהן עע"מ 4401/08 אשרי בן מוחה נ' מדינת ישראל בו קבע בית-המשפט העליון כי אם יש ספק באשר למועד ביצוע אמצעי התיקון הרי שהנקודות נצברות ואמצעי התיקון אינו מביא למחיקתם. הצדדים טענו באריכות לפרשנות תקנה 547 ולטעמי יש לקבל את עמדת המשיבה לפיה על העותר לסיים את ביצוע כלל אמצעי התיקון על מנת להביא למחיקת הנקודות שצבר (ראו: עת"מ תל אביב 3162/08 סומך נ' מ"י ו-עת"מ תל אביב 3017/08 פאר נ' משרד התחבורה, בשתייהן קיבלה כב' השופטת ברוש עמדה זו ופרטה באריכות את הבסיס לפרשנות האמורה).

בימים אלו שונו תקנות התעבורה הנוגעות לשיטת הניקוד ונקבע למעשה כי אמצעי תיקון לא יביאו למחיקת עבירות ברוח פסיקת בתי המשפט שהובאה לעיל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 3225-08 לוי נ' משרד התחבורה

יש להדגיש את העומד בבסיס התקנות. מדובר, בניקוד על עבירות חמורות העלול להביא בסופו של יום, לפסילה מינהלית של רישיון הנהיגה. עבריו תנועה המחוייב בביצוע אמצעי תיקון ולא ביצע גם אם בשל העובדה שצבר נקודות בפרק זמן קצר אינו יכול להימנע מלהגיע אל 36 הנקודות המחייבות פסילה וזאת בשל הסיכון שהוא יוצר לזולת. העותר הדגיש את עובדת היותו נהג מונית מקצועי. דווקא נהג כזה המצוי ימים ושעות רבים על הכביש חייב להקפיד ולהימנע מביצוע עבירות תנועה בכלל ועבירות חמורות כפי שעבר העותר בפרט.

העותר לפני, נהג מונית עבר עבירות תנועה מהחמורות הקיימות, הוא חצה צומת באור אדום, עבירה המסכנת ישירות חיי אדם, הוא עבר קו הפרדה רצוף עבירה שגם היא מסכנת את חיי הנהגים הבאים מהכיוון הנגדי, הוא עבר שתי עבירות של אי ציות לתמרור עצור, עבירה של מהירות מופרזת. לאחר הגשת העתירה נוספו לו עבירות (שאינן מענייננו אך הן רלבנטיות להתנהלותו בכביש) של אי מתן זכות קדימה במעבר חצייה ונהיגה בניגוד לכיוון התנועה.

תאונות הדרכים הן אחת מהמכות הקשות של העידן המודרני. מאות אנשים נהרגים בשנה בכבישי הארץ. העותר נהג מקצועי שב ועובר עבירות חמורות שכולן מסכנות חיי אדם. הוא עובר את העבירות בפרק זמן קצר ועל אף אמצעי תיקון שמוטלים עליו ונקודות שנצברות לחובתו, הוא ממשיך ועובר עבירות. נראה כי פסילה של שלושה חודשים וחייב העותר במבחן נהיגה מחודש הם המינימום שבמינימום שניתן להטיל על העותר.

בעיני ספק הוא אם נהגים מקצועיים הצוברים לחובתם מספר עבירות כה רב בעבירות כה חמורות צריכים להמשיך ולשמש נהגים מקצועיים. אולם, בוודאי שאין מקום לקבל עתירה המתפללת עם התקנות כאשר מדובר בעבירות מסוג ובכמות שעבר העותר.

בעניין זה טענה המדינה לחוסר ניקיון כפיים והעותר השיב בציניות בתגובה לסיכומיה כי רק אדם נקי מעבירות יכול היה לשיטת המדינה לפנות בעתירה. טענת המדינה המקובלת עלי היא כי מי שעובר כל כך הרבה עבירות חמורות בזמן כל כך קצר, לא יכול לטעון כי נהגו בו שלא כדין.

לאור האמור, אני דוחה את העתירה.

העותר ישא בהוצאות המדינה בסכום של 30,000 ₪. סכום ישא הפרשי הצמדה וריבית כחוק מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 3225-08 לוי נ' משרד התחבורה

המזכירות תשלח העתק החלטה זו להנהלת אגף תחבורה ציבורית, משרד התחבורה, בנק ישראל 5
בנין ג'נרי A ת.ד. 867, ירושלים.

ניתן היום, ה' חשוון תשע"א, 13 אוקטובר 2010, בהעדר הצדדים.

דר' מיכל אגמון-גונן, שופטת